

ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

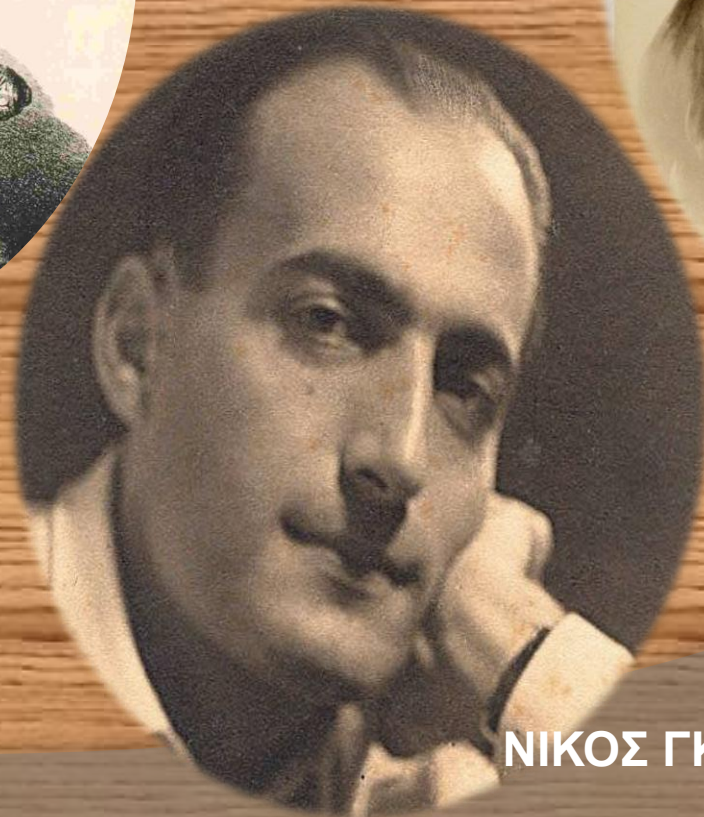

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄

Γεννιέται στη
Δημητσάνα το
1750

Σπουδάζει
στην Αθήνα
και την Πάτμο

Εκλέγεται
Πατριάρχης για
πρώτη φορά το
1797

Αιτία: Η
έντονη
ανησυχία
για
διωγμούς σε
βάρος
κυρίως των
Ορθοδόξων
της Πόλης

Διατηρεί αρνητική
στάση στην κήρυξη
της επανάστασης στη
Μολδοβλαχία

Αποτέλεσμα:
Με σκοπό
την
προστασία
των
Χριστιανών
αφορίζει
τους
επαναστάτες

Ο θάνατος του

Την Κυριακή του
Πάσχα
συλλαμβάνεται μετά
τη λειτουργία και
απαγχονίζεται στη
μεσαία από τις τρεις
πύλες του
Πατριαρχείου

Οι Τούρκοι δήμιοι πετούν το πτώμα
του στη θάλασσα, το οποίο όμως
εντοπίζεται στο Γαλατά από ένα
ελληνικό πλοίο με ρωσική σημαία

Η κηδεία του

Κηδεύεται στις
17 Ιουνίου 1821
στην Οδησσό,
ενώ το πτώμα
του ενταφιάζεται
στον Ιερό Ναό
Αγίας Τριάδας
ως λείψανο
ιερομάρτυρα

ΝΙΚΗΤΑΡΆΣ

Γεννήθηκε το 1782 στην Νεδούσα. Καταγόταν από το χωριό Τουρκολέκα

Σε ηλικία 15 ετών εντάσσεται στο μπουλούκι του Ζαχαρία Μπαρμπιτσιώτη. Αργότερα νυμφεύεται την κόρη του.

1805: Χάνει τον πατέρα του και μετακομίζει με το θείο του Κολοκοτρώνη στη Ζάκυνθο

Ως πολεμιστής
συμμετείχε
αρχικά στο
ρωσικό και
αργότερα στο
γαλλικό στρατό

8 Οκτωβρίου 1918

Εντάσσεται στη Φιλική
Εταιρεία

Σημαντικές
νικηφόρες
μάχες στις
οποίες ηγήθηκε

Στο Βαλτέτσι

Στα Δολιανά

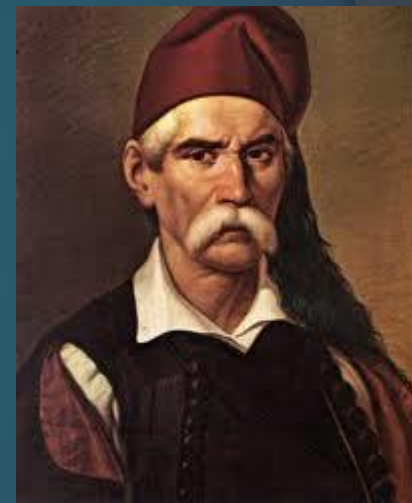
Στην Τρίπολη, όπου
νίκησε το Δράμαλη σε
μία από τις
σημαντικότερες μάχες
της επανάστασης

Η φυλάκιση κι ο θάνατος του

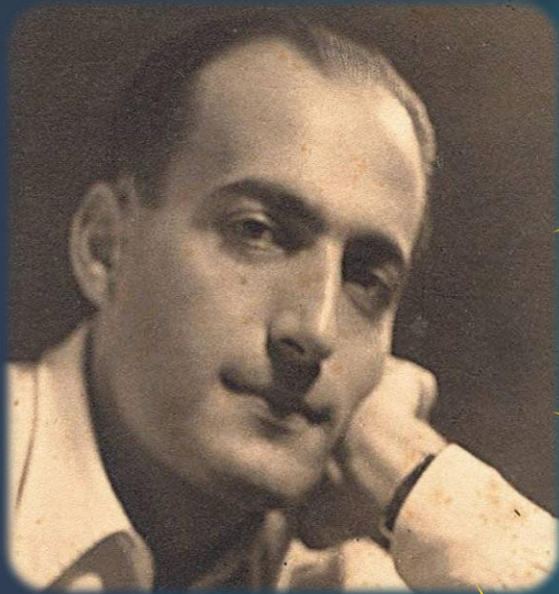
Φυλακίστηκε το 1839 εξαιτίας της συμμετοχής του στο φιλορωσικό κόμμα των Νατταίων.

Βγαίνοντας από τη φυλακή ήταν σχεδόν τυφλός και πέθανε στον Πειραιά λίγα χρόνια αργότερα.

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ (1911-1992)

Γεννήθηκε στην
Ασέα Αρκαδίας

Απόφοιτος
Φιλοσοφικής
Σχολής Αθηνών

Τα πρώτα έργα του
δημοσιεύονται το 1931 στο
περιοδικό «Νέα Εστία»

Ένα πολυδιάστατο ταλέντο

- ◆ Αχώριστος φίλος του Οδ. Ελύτη
- ◆ Ιδρύουν το 1^ο φιλοσοφικό καφενείο το «Ηραίον»
- ◆ Φανατικός της μοντέρνας ποίησης
- ◆ Κοινωνός του υπερρεαλισμού
- ◆ Στο πατάρι του Λουμίδη μαζί με άλλους λόγιους της εποχής γίνονται οι πρεσβευτές νέων ιδεών

Ο ποιητής

- Στη διάρκεια της Κατοχής γράφει την μοναδική του ποιητική σύνθεση την «Αμοργό».
- Το ποίημα που κατακρεουργήθηκε και λίγο αργότερα υμνήθηκε .
- Εκδόθηκε σε 308 αντίτυπα.
- Αποτελείται από 6 χωριστά ποιήματα.
- Γλώσσα: σε όρους που αντλούνται από την αγροτική ζωή.

Ο μεταφραστής

- Στο πατάρι του Λουμίδη διαβάζει για πρώτη φορά τη μετάφραση του «Ματωμένου γάμου» του Λόρκα.
- 1948 γίνεται θεατρικό έργο σε σκηνοθεσία Κάρολου Κουν.
- Εκ τότε μετέφρασε αρκετά ποιήματα του Λόρκα και άλλων καλλιτεχνών.
- Βραβείο για την συμβολή του στη διάδοση της Ισπανικής λογοτεχνίας. (Ακαδημία της Βαρκελώνης)

Ο στιχουργός

- 1943 καρδιακός φίλος του Νίκου Γκάτσου ο Μάνος Χατζηδάκης.
- Νέα πνοή στο ελληνικό τραγούδι.
- Παντρεύουν την ποίηση με τη μουσική.
- Ορόσημο στην έντεχνη λαϊκή μουσική το «Ρεμπέτικο».
- Από το 1950 έως το 1980 μελοποιήθηκαν περίπου 350 στίχοι του.

Συνεργασίες

Μάνο Χατζηδάκι,

1^ο τραγούδι 1958
«Χάρτινο το φεγγαράκι»,
με τη Νανά Μούσχουρη

Μίκη Θεοδωράκη,

1^ο τραγούδι σε «Πότισα
ροδόσταμο με πότισες
φαρμάκι....»

Σταύρο Ξαρχάκο,

1966: «Ένα μεσημέρι»,
με το Γρηγόρη
Μπιθικώτση και τη Βίκυ
Μοσχολιού.

Δήμο Μούτση,

1968: «Κάποιο
καλοκαίρι», με το Σταμάτη
Κόκοτα.

Λουκιανό Κηλαηδόνη,

1972: «Κόκκινη κλωστή»,
με το Μανώλη Μητσιά
και τη Δήμητρα Γαλάνη.

Γιώργο Χατζηνάσιο

1985: «Η ενδεκάτη
εντολή», με τη Νάνα
Μούσχουρη.

Αγαθή Δημητρούκα

- Η γυναίκα που έζησε κοντά στο Νίκο Γκάτσο σχεδόν δύο δεκαετίες.
- Και η πνευματική κληρονόμος του μεγάλου δημιουργού.

Η συνέντευξη με την
Αγαθή Δημητρούκα

Καθηγήτρια : Ηλιού Ελένη
Κοκκινιά Βαλια
Μαθητές Α' λυκείου
Βερδελή Χριστιάνα
Γρηγοροπούλου Μαρίνη
Βλάμη Μικαέλα

Κουτσαίτης Γιώργος
Ιωαννίδης Διομήδης
Καραγιάννης Πέτρος

El 214